

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

6. An per Iubilæum sit eligibilis in Confessarium Prælatum Regularium, non
approbatus ab Ordinario loci? Et quid extra Iubilæum, & Bullam Cruciatæ?
Et an Canonicus Pœnitentiarius sine speciali ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

Greg. XIII. viuz vocis oraculo pro Societate Iesv. et refert Henriquez lib. 3. de pen. cap. 6. num. 6. ex P. Claudio in compen. ver. gratia §. 2. dici potest hoc non constare; & dato quod constet esse speciale Indultum in fauorem Societatis Iesv. Ita Trullench vbi supra, adde quod modò omnia viuz vocis oracula per Bullam SS. Urbani VIII. iam sublata sunt. Vide me ipsum in 1. p. tr. 11. ref. 13.

Quæ hic est sup. in tr. 3. Ref. 22.

RESOL. VI.

An per Iubilæum sit eligibilis in Confessorium Prælati Regularium non approbatus ab Ordinario loci. Et quid extra Iubilæum, & Bullam Cruciatæ? Et an Canonicus Pœnitentiarius sine speciali Episcopi approbatione sit eligibilis per Bullam, aut Iubilæum? Ex p. 5. tr. 12. Ref. 52. alias 51.

Sup. hoc latè sup. in tr. 3. Ref. 20 & in tom. 7. tr. 1. Ref. 343 §. 2. vlt. in princ.

§. 1. Negatiuam sententiam docet Suarez in 3. p. tom. 4. disput. 28. sect. 8. num. 2. Tamburinus de iure Abbat tom. 2. disp. 6. quest. 17. Fagundez pr. 2. lib. 7. cap. 2. num. 39. Et ratio est, quia Concilium Tridentinum loquitur de secularibus, qui habent beneficium parochiale, & non de Religiosis. Secundò, quia loquens de omnibus Religiosis, expressè ait illos debere esse ab Episcopo approbatos, vt possint confessiones secularium etiam Sacerdotum audire, idoneique Confessarij secularium reputari, vnde cum huiusmodi Prælati Religiosis sit, & non sit ab Episcopo approbatus, sequitur euidenter non esse eligibilem ad confessiones secularium licitè & validè audiendas, vt parum refert quòd in alijs iure æquiparetur Parochis, cum constet de mente & sensu Concilij. D. inde si contraria opinio esset veta, sequeretur Prælatos Regularium posse absque vlla approbatione audire confessiones secularium etiam extra tempus Iubilæi.

Sup. hoc in tom. 7. tr. 1. Ref. 69. §. Tertium, & §. vlt & in Ref. 87. & 343. §. 2. & fig. anter 3. & in tom. 1. tr. 3. Ref. 24. §. 1. & 2. & in tom. 3. tr. 1. Ref. 39. §. Quintus casus, & hic sup. in tr. 3. Ref. 20. §. vlt.

Et ita hanc sententiam præter Doctores citatos tenet etiam Rodriguez in Bull. Cruciatæ, §. 9. num. 4. vbi sic ait. [En la palabra de beneficio curado parece se incluyen todos aquellos a quienes se les ha encomendado cargo de animas, como son los Guardianes, Prouinciales, y los otros Prælados de las Religiones, pues es cosa cierta, que el Concilio da por aprobados à los que tienen beneficio Paroquial, porque en ellos se les encomienda el cargo de las animas, ora se de el beneficio por el Obispo, o por otro qualquiera que le pueda dar; y pues à los Prælados de las Religiones se les da cargo de animas mas entendido que à los Curas, parece que se ayan de tener por aprobados; empero aunque hombres doctos han tenido esta opinion, à mi me parece que no se deue tener, porque della se seguiria que vn Cura de vn Obispado seria Confessor en todos los Obispados, pues ya tiene beneficio paroquial, y lo contrario se vïa, y la costumbre es muy buen interprete de la ley, y mas que los tales Prælados son Curas de Frayles, los quales no tienen necesidad de Curas tan letrados, como los seculares, y assi el Concilio Tridentino no los obliga à confesarse con los aprobados por el Obispo, como obliga à los seculares.] Ita ille.

Sup. hoc Cura, & Parocho, in tr. 1. Ref. 11. & 13. recitantur in §. vlt. à princ. & in Ref. 21. §. Concedo, & hic sup. in Ref. 2. ex doctr. §. 1. propè fin. vers. Inferunt secundo.

2. Non desinam tamen hic adnotare affirmatiuam sententiam docuisse olim præclara illa inclyta Academia Salmanticensis lumina, Mantium, Gallum, Bañes, Medinam, quos citat & sequitur doctissimus Henriquez lib. 6. cap. 6. numero 2. in glossa lit. E, & F. Cui adde Ioannem Valerum in differ. vtr. fori, ver. nullitas, differ. 5. numero 5. Salas in quadam lectura quoad habentes Bullam Cruciatæ. Et hanc sententiam licet loquatur cum formidine, speculatiuè probabilem esse putat Ludouicus de la Cruz in expositione Bullæ Cruc. disputat. 1. cap. 2. dub. 11. numero 8. Sed sine metu non solum speculatiuè, sed etiam practicè probabilem esse putat nouissimè Angelus Bossius in tract. de Iubilæo sect. 3. cas. 1. §. 2. num. 13. in fine, vbi sic ait: Dixi probabilius, quia etiam prior sententia est probabilis, ob rationem & auctoritates tot Doctorum, ac proinde in foro interiori quis possit illam in praxi seruare, etsi in foro exteriori Episcopi non permitterent. Ita Bossius, & ratio est, quia nomine habentis beneficium parochiale, seu Curatum, videnter comprehendendi omnes, quibus ratione dignitatis, vel proprij officij demandata est cura animarum, quales sunt Generales, Prouinciales Religionum & Guardiani, seu Præpositi Monasteriorum, atque adeò hi, sicuti Parochi, iuxta Concilium erunt sufficienter idonei, vt possint proximè eligi vi Bullæ, vel priuilegij in Confessarios. Confirmatur, quia non alia de causa Concilium Tridentinum admittit tanquam idoneos, & sufficienter approbatos illos, qui habent parochiale beneficium, nisi quia ipsis est commissæ animarum cura, siue cura fuerit inchoata ab Episcopo, siue à quolibet alio valente curatum beneficium conferret. Nam, vt dictum est, eo ipso quòd alicui animarum cura demandatur, sufficienter declaratur idoneus ad confessiones audiendas: ergo cum Prælati Religionum ex vi sui officij sit demandata cura, & etiam cum ampliori iurisdictione, quam Parochis, censendi sunt iuxta Concilium sufficienter idonei & approbati ad confessiones secularium audiendas, & præsertim quia dicti Prælati regulares sunt communiter probatores & digniores tam literis, quam moribus, quam plerique ex secularibus habentibus curata beneficia. Adde etiam quòd Canonici pœnitentiarius sine speciali Episcopi approbatione est eligibilis per Bullam, nam eo ipso quo eligitur in Canonicum Pœnitentiarium, ipso iure impenditur ei approbatio ad audiendas confessiones, nam ad hoc munus specialiter eligitur, ergo sicut iste sine speciali approbatione Episcopi est eligibilis per Bullam, ita & Prælati Monasterij. Imò maior ratio est de illo, quam de Pœnitentiario, quia Pœnitentiarius non est propriè Parochus, nec Ordinarius, Prælati verò sic. Nec obstat dicere, vt aiunt quidam recentiores, Pœnitentiarium recipere approbationem ab Episcopo eo ipso, quo cum in Pœnitentiarium eligit, Neque, inquam obstat, quia Pœnitentiarius & maximè in Ecclesijs Cathedralibus, non eligitur ab Episcopo, sed à Capitulo, vbi plerumque eligitur contra Episcopi voluntatem.

RESOL. VII.

An Confessorius eligendus virtute Bullæ Cruciatæ, vel Iubilæi, debeat esse approbatus ab Episcopo, etiam quoad Regulares, ita vt non sufficiat esse approbatus à Prælato Regulari sua Religionis, vel alterius? Ex p. 3. tract. 2. Ref. 21.

§. 1. Affirmatiuè respondent Nald. in sum. ser. in. c. 16. n. 27. cum Suar. in 3. part. tom. 4. disp. 28. sect. 6. n. 11. Henric. lib. 3. de penit. c. 6. n. 4. in Gloss. lit. K. Homobonus tr. de cas. referu. part. 1. c. 6. Lopez par. 1. c. 26. Ledet. ma in sum. tom. 1. de sacram. Penit. cap. 13. dub. 6. & hanc sententiam amplexi sunt Patres Societatis Iesv. et eam obseruati in praxi, eo quod vbi eorum Prælati concedit licentiam alicui subditto fruendi facultate eligendi Confessorium per Bullam aut Iubilæum, pro referuatis eligendus est approbatus ab Episcopo, teste Henric. de indulg. c. 22. n. 5. in fine, vnde non solum est esse approbatum à Prælato regulari.

Sup. hac Bulla Cru-